

Sygn. akt I KO 33/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia P. C.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 24 września 2020r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 listopada 2021 r., wniosku Sądu Rejonowego w O.

zawartego w postanowieniu z dnia 28 lipca 2021 r., sygn. akt II Kp (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, na podstawie art. 37 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł:**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2021 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w O., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy dotyczącej zażalenia P. C. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 24 września 2020r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że sprawa dotyczy niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. (poprzez poświadczenie nieprawdy co do okoliczności zapoznania się przez skarżącego i jego obrońcę z dowodami rzeczowymi zabezpieczonymi w sprawie II K (...) i błędne pouczenie zawarte w postanowieniu z dnia 10 czerwca 2020r. o

odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie PR Ds. (...). Żoną prokuratora S. jest sędzia Sądu Rejonowego w O.. Sędziowie Sądu Rejonowego w O. złożyli wnioski o wyłączenie ich od udziału w tej sprawie z uwagi na relacje koleżeńskie w jakich pozostają z prokuratorem S. i jego żoną. Zdaniem Sądu wnioskującego wskazane okoliczności stwarzają przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek o przekazanie do rozpoznania przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności chociażby tylko subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez Sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których jedną ze stron postępowania jest sędzia sądu właściwego lub, jak w przypadku sprawy niniejszej, prokurator miejscowej prokuratury, zaś jego żoną jest sędzia tego Sądu.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w O., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości, tak żalącego jak i opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego zażalenie.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w B., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

